



БУРЯ ПРОТЕСТІВ ПРОТИ НАПАДУ СМІТА НА РУЗВЕЛТА

ВАШІНГТОН. — Сенатор Робінсон, один з провідників демократичної партії, виступив з радіою промовою, в котрій відповідав на недавню промову Алфреда Сміта з боку Американської Ліги Свободи. В своїй промові сенатор виказував, що Алфред Сміт колись займав протилежне становище. Промова Робінсона замітна з того боку, що в 1928-м році, коли Сміт був кандидатом демократичної партії на уряд президента краю, Робінсон був кандидатом на становище віцепрезидента. Під час своєї промови, виголошеної на відкриттю конституційної конвенції майнерської юнії в „Конституційній Гол” у цвонем місті, Джан Луїс, президент майнерської юнії, присвятив кілька слів Алфредові Смітові, характеризуючи його як провідника нападницького руху.

У Шікаго критиковано Алфреда Сміта на „Католицькій конференції для суспільних проблем”. С. А. Болдас, редактор місячника „Екстенжен Масада”, називав промову Сміта „противною засадам християнської справедливості.”

Декс, секретар конвенції, звисає Ал Сміта вийти з політикою партії.

ВETERАНИ ПОСПИШАЮТЬ БРАТИ БОНУС.

ВАШІНГТОН. — З усіх міст Америки дістає уряд донесення, що ветерани кинулися по бланкети на бонус.

В самім Нью Йорку за один день ветеранські організації роздали 35,000 бланкетів. Перед нью-йоркським окружним урядом „ветеранської адміністрації” стояло раз у раз надати 5,000 ветеранів.

Уряд наймає хвостів військових урядовців, щоби поладжувати справи, звязані з виплатою бонуса.

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА ПРОТИ ЗВОРОТУ ПОДАТКІВ.

ВАШІНГТОН. — Секретар рільництва Волес виступив з публічною критикою проти недавнього рішення найвищого суду Злучених Держав, що уряд має звернути податки, поборані на основі рільничого закону, ухваленого на останній сесії конгресу.

Секретар Волес каже, що найвищий суд забув на свої власні рішення та що він зігнував ухвалені конгресом закони і назвав зворот податків „дегалізованим крадіжством”.

На основі рішення суду уряд мав би звернути коло 200 мільонів доларів.

ПРИСУД ЗА НЕДБАЛЬСТВО ПІДЧАС ПОЖАРУ КОРАБЛЯ.

НЬЮ ЙОРК. — Федеральний суддя Морей Голберт видав присуд проти команди корабля „Моро Кестл”, що під час пожеги корабля на Атлантичському океані недалеко від Асбери Парку минулого літа лишили на кораблі 134 пасажирів і моряків. Ебен Абот, головний машиніст корабля, дістав 2 до 4 роки в'язниці, Вилієм Вормс, що сповняв обовязки капітана, 2 роки.

Перший раз в історії морської плави за недбальство служби покарано теж корабельну лінію. Лінія Ворда має заплатити кару \$10,000, а віцепрезидент лінії, відповідальний особисто за недбальство лінії, \$5,000.

ЛОВБ ЗГІНУВ З РУКИ ВЯЗНЯ.

ДЖОЛІЕТ (Ілінойс). — Ричард Ловб, що 12 літ тому на спілку з своїм приятелем Люполом убит 14-літнього хлопця зовні Бобі Френкса просто з бажання доконати „досконалий злочин”, згинув у місцевій в'язниці, де він відбував досмертну кару, з руки злочинця, 23-літнього Джеймса Дея.

Заряд в'язниці каже, що Ловб згинув у бійці. Лікарі, що робили посмертні оглядини тіла, кажуть, що Ловб був просто підірваний ножом та вмер з упливу крові, відзискавши пам'ять тільки на кілька секунд.

Ловб мав тепер 30 літ. Є він сином шікагоського мільонера, як його товариш Люполд. Прокуратор, котрий домагається поставлення Дея на суд за вбивство, каже, що Ловба вбито так само жорстоко, як колись Ловб жорстоко вбив Бобі Френкса.

СМЕРТЬ МАШИНИСТА ПІДЧАС КАТАСТРОФИ.

ГЕЙВЕРСТРО (Нью Йорк). — На північ від цього міста вилетів із шин товарний поїзд, повний газет з Нью Йорку. Машина з „тендером” перевернулася й придавила в будці машиніста Волтера Ковла на смерть.

НОВА ПОВІТРЯНА КАТАСТРОФА.

ВАШІНГТОН. — На летовищі Болінга розбився при висіданню військовий літак. Два летуни, поручник Гвітен і Лейн, згинули.

На цім самім летовищі згинули два тижні тому два інші летуни.

УЧЕНЬ ХОТІВ ЗАСТРІЛИТИ ВЧИТЕЛЯ.

В одній класі VII гімназії у Львові підкаса лекція незвичайна Львора. Підкаса лекція незвичайна учень добув із кишені револьвер і, спрямувавши його в сторону вчителя Б., кликнув: „Застрілю вас як пса, а потім себе!” У класі настав переполох. Одначе вчитель вхопив учня за руку і не допустив до вистрілу. В кишені хлопця знайшли ще боксер. У його віддалено з місця зі школи. Він утік був з дому родичів і поліція за ним гнала. Повторяв класу і тепер грозило йому знову лихе свідство.

СКОНФІСКОВАНА ПОВІСТЬ.

„Службовці слідчого відіулу у Львові обходили всі книгарні і заборили повість польського письменника Зегаловича „Змори”, покликуючись на дозвілля прокуратури. Заняті примірники зложено в городському старостві. Перший накладе цієї повісті, що визначається грубо порнографічним змістом, видрукований у Варшаві, не був сконфіскований і розійшовся в цілості.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ОСВІТА.

Советська преса щораз частіше вказує на незвичайно низький рівень знання польських середніх шкіл у советській Росії. Недавно відбулася в тій справі конференція, скликана в Москві при участі вчителів середніх шкіл і професорів вищих шкіл. Професори заявили, що значну більшість студентів першого семестру прийнято до вищих шкіл з рівнем достаточним. Молодь зовсім не приготувана до студії: зле читає, не вміє правильно висловлювати своїх думок, не знає граматики, перших альгебраїчних правил, географії і т. д. В інституті ім. Плеханова в 340 студентів утворено 23 групи навчання ортографії. Повстали теж окремі групи для „ліквідації аналіфазетизму в математиці і фізиці”. Учасники конференції ствердили, що властиво перший семестр для студентів є втрачений, бо вони мусять доповняти нестачі в освіті з обсягу середньої школи.

ХЛИБОРОБСЬКІ МАШИНИ В СОВЕТАХ.

„Соціалістическое Земледелие” присвячує багато уваги справі ремонту тракторів і інших рільничих машин у колгоспах. Ремонт відбувається взагалі недобро або взагалі машини не направляють, наслідком чого вони нищать або пропадають. В курській окрузі щезло 600 тракторів. Багато з них поломано на кусники, причому деревляні частини пішли на паливо, а металеві, у звязку з великим „голодом” на металеві вироби на селі, розкрадено.

Недбаде відношення до машин, що є державною власністю, належить до загальних і щоденних явищ. Проявляється в них типова для колгоспників і советських робітників байдужість до „чужої справи”, з якою ставляться до державних фабрик, заводів і господарств.

ЧИСТАТЬСЯ.

13,000 жидівських і марксовських журналів усунуто в Німеччині від часу приходу Гітлера до влади.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

Велика залізнична катастрофа склалася на станції Кшешовіце за Краковом. Коло тієї до 5 год. довіта на станцію вїхав поспішний товарний поїзд, який не мав тут зупинятися, тільки їхати просто до Тшешовіце. Але що він спізнився на більше як годину, то його поїзд випередити особовий поїзд, що їхав з Кракова до Катовиць, наслідком чого товарний поїзд рішено задержати у Кшешовіцах і спрямувати тимчасом на бічний шлях. Одначе машиніст товарного поїзду не побачив semaforів і далі поїхав кризь станцію зі звичайною швидкістю. Колиж зміркував, що знаходиться на бічному шляху, було вже запізно здержати поїзд, який з цілою здержкою вїхав на машинну земляну впадину. Машина знесла земляний насип і скоїлася до потоку, що пливе поручи станцію. В одну мить повстала з великим гуком гора вагонів, що накопичилися один на одні, розлізлася. А що вагони за машиною були завантажені худобою, переважно телятами і безрогами, то нараз зчинився страшний рев і квік звірят, на які звалилися вагони з деревом. Багато звіряг згинуло на місці, а ще більше було тяжко ранених. Пізніше продали їх на мясо. Не обійшлося теж без людських жертв. Згинув залізничний урядовець, що їхав амбулансом, Ян Квятковський, а дві особи, між ними й машиніст, є тяжко ранені, дві легко. Керівник поїзду вискочив завчасу і врятувався. Станція Кшешовіце славною залізничною катастрофою. У 1934 році склалася тут катастрофа, одна з найбільших, яку знає Польща.

ОБЛАВА НА ЧЕПИГУ.

Румунська поліція на Буковині має знову заняття з голосним опришкою Чепигу, що втік з румунського кордону до польського повіту на румунський бік. В останніх часах він знову дав про себе знати кількома грабіжничькими нападами, викликаючи переполох по селах. Недавно відбулася нарада румунської жандармерії з польською поліцією, щоби встановити спільний плян діяння в області на Чепигу. За його спіймання визначено нагороду в сумі 1,000 злотих.

ПОЛЬО НА ВЕРБЛЮДАХ.

Польо це такий спорт, що каже заганяти кульку змаганням, які сидять на конях. Треба вилітати не тільки добре влучати відповідною палицею, але й їздити так, як це роблять циркові вольтижери. Та все це штука, яку вже спортсмени добре вивчили, і з Каїро приходить нова ідея. Замість коней ужили там у польо верблюдів. Річ не тільки в тім, що верблюди не такі служняки як коні і часто, коли їм не хочеться послухати свого їздця, лякають та кладуться на землю. Таким способом публіка та змагання мають веселі несподіванки.

ДИТИНА БЕЗ ГОЛОВИ.

До шпиталю в Ярославі принесли дитину, що вродилася без голови і жила тільки кілька хвилин. Дивоголяда, якого медична література досі не знала, передано до анатомічного інституту у Варшаві.

ЗГОРІЛА СТАРИННА ПАЛАТА.

В селі Дольську, пов. Ковель, згоріла палата графині Ржицьвської, одна з найстаріших магнатських резиденцій на Волині. Пожежа повстала від коміна і знищила цю палату, що мав 35 кімнат. Перед віками він належав до родини Вишневецьких, опісля Моциньських, Осолінських і Оржешків.

САМОГУБСТВО МАЛОЛІТНЬОГО.

Доч 18-літній Степан з Мокрацького і замешкав у свого брата токаря. Степан терпів на нервовий розстрій і приїхав до Львова лікуватися. Використовуючи неприяність брата в полудне в троянській, нещасний хлопець повісився.

А В КИТАЮ... ЯКРАЗ НАВПАКИ.

Китай у порівнанні з Європою, це край, де багато річчє діється якраз навпаки. Ось приклади: Мокрий парасоль ставлять там рудкою вилас. Голкою шийють від себе, а дошки гніблуть до себе. Підставку кладуть на склянку чаю (щоб не вистігав). Щоб загіртіть, пють зимні; щоб охолотитись — гарячі напійки. Білі краски показує південь, а білі краски означають жалобу. Сміхом висловлюють жах і біль, радість — криком та проианням гамором. Таких прикладів можна навести багато більше.

СКІЛЬКИ ЩОДЕННИКІВ НА СВІТІ?

Статистика виказує, що в цілому світі виходить тепер 12,860 щоденників, з цього в Європі 8,650, в Америці 2,160, в Азії 1,640, в Австралії 200, в Африці 210. Коліскою журналістики є Китай, де вже понад 1200 роками появлявся щоденник „Тейпінг Бао” на золотім шовку. Тейпінг Бао виходить по нинішній день. Наймодальний край журналістики це Альбанія, де шойно у 1929 р. появилися два щоденники. Найбільш почитним щоденником є англійський „Дейлі Мейл”, що друкується в накладі 2 мільйонів примірників.

„ФАБРИКА ШТУЧНИХ НЕБІЖЧИКІВ”.

У Варшаві відкрито процес спиритних ошукацій, що натягнули варшавську обезпечено на величій гроші похоронної неіснуючих небіжчиків. Небіжчики, що за них узяли вже гроші, живуть спокійно досі.

Перший попався організатор шайки: Ян Гоздалік. Він прийшов до обезпечальні й вимагав звороту коштів за похорон Бол. Коритовського, представивши посвідку працевдаця, свідство смерті і рахунок похоронної установи. Та одит з урядовців телефонічно спитав Звіонзек Штешеліці, якого членом був Коритовський, що за недуга була, що Коритовський живий і цілком здоровий. Гоздалік прештеруджав їй за ним внарештувати цілу шайку.

Взагалі ця шайка похована в той спосіб сімох небіжчиків. Вони кляли прим. незнайому жінку до легка й кляли лікаря з обезпечальні. Потім злолопували несподівану смерть — справа виглядала таким чином правдоподібно.

ПОЛЬСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС ПРО ВАРШАВСЬКИЙ ПРОЦЕС

ВАРШАВА (Польща). — Католицька „Польонія” застановляється широко над процесом у справі вбивства міністра Перацького. Особливо підкреслює поведінку виходить з того задокументованого, що чим свіддівший нарід, тим краще шанує свободу в процесі, тим обережніше в таких випадках поводить. В таких процесах як варшавський, пише газета, треба великого розсудку і великої гідності в суддів, головою в презсідника трибуналу, бож там виходять на верх річи надзвичайно дражливі. І треба пам'ятати, що хочби на лаві підсудних знаходилися навіть найбільші вороги держави, то судді не повинні забувати того, чого вимагає від них сама суть їх уряду: незалежність і безсторонність.

А далі читаємо таке: „Особливо в таких процесах повинні пам'ятати, що найважчий злочин, всетаки заслуге на пошану, бо вона знасилувала закон у боротьбі за ідею. І тому повинні пильно уникати того, що моглоб викликати підзор сторонничости, що моглоб порушити в обвинувачених віру в об'єктивність і незалежність суддів. Що треба з особливою обережністю оцінювати доказові висновки підсудних; особливо коли йде про їх відкинення, треба якнайосвіщеніше респектувати права оборони, скоріше поспішитися закид упередження — далеко, треба зрозуміти все, щоби виключити всяку думку про упередження. Тож треба було добре подумати, чи приміром не було дозволити обвинуваченому відповідати рідною мовою, хочби він і знав польську мову, ніж зречтиса його зізнань, тим більше, що в криміналі правди чинливо повинно бути виявлення дійсної правди. Предсідник навіть у випадку провокації повинен добре подумати, поки скористає з управління — особливо з права обмежувати свободу слова, накладати грошеві карі і т. п.”

Далі критикує газета промову прокурорів. Особливо вдаряє прокуратора за те, що він намагався представити вбивника міністра Перацького — боягузом.

ПОХОРОН КОРОЛЯ ЮРІЯ V.

ЛОНДОН. — Преса стоїть згідно при тім, що ще ніхто з англійських володарів не мав такого величавого похорону як похований тепер у Віндзорі — король Юрій V. Стверджує вона далі, що з похорону можна заквітати, що померлий король був таки популярний серед усіх верств народу. Коло трьох мільйонів були свідками останньої подорожі Юрія V., коли перевищено його тлінні останки з Вестмінстер Абі до каплиці в Віндзорі. Коло 7,000 осіб зімліло, а 150 відвезено для лікування до шпиталів. Одна особа померла, похованна мільйонними масами, що обрала похоронному конвою. В похороні взяли участь шість королів, а крім них були представники всіх держав світа. Поліція не могла вдержати порядку, бо був завеликий натовп народу.

В цілій імперії пошановано померлого короля двоїмнотною мовчанню, але не було її при похороні, бо через спізнання порядок був змінений.

ІТАЛІЙЦІ ПОСУВАЮТЬСЯ ВПЕРЕД.

РИМ. — Італійська армія наступає на місто Гапрат, друге найважливіше Маке Абабі, столиці Етіопії в битах доквола Макале було стільки етіопців як сардинок у морі. Так кажуть воєнні комунікати. Остання боротьба коштувала етіопців 10,000 жертв у вбитих людях.

СЕЛЯСІ ЗАПЕРЕЧУЄ.

АДІС АБАБА (Етіопія). — З королівської квартири подають, що в італійських воєнних комунікатах є багато переборщеного. Селясї каже, що це зроблено на те, щоб піднести мораль італійців в Італії. Одначе признає, що етіопська армія зробила відступ.

БУДУТЬ УЧИТИСЯ ПОЛЬСЬКОЮ ДЕКОРАТИВНОЮ ШТУКЮ — В КОСОВІ!

ВАРШАВА. — Польська Агенція Телеграфічна подає, що в Варшаві перебуває американець Артур Шнер Прат, голова „Інтернешенел Скул оф Арт”, що хоче отворити курс декоративної польської штуки, який має бути отворений у Косові, на Гуцульщині, й тривати 6 тижнів.

ПРОТИ ЖИДІВ РОЗРУХИ В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА. — Жиди в Польщі стурбовані новим антисемітським рухом, що поширився вже по цілій Польщі. Перед у ним ведуть польські студенти, що, як подають жидівські кореспонденти, організували терористичну групу, яка кидає бомби до жидівських склепів, помешкань і синагог, побирає жидів фізично, переводить бейкот їхніх товаришів та не допускає в університетах до того, щоб жидівські студенти могли сидіти в одній лавці разом з християнськими.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
 on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
 За оголошення редакція не відповідає.
 Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016.
 4-0807.
 За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
 З Канади належит посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДЮ У ВАРШАВІ

ПРОМОВИ ПРОКУРАТОРІВ.
 (З львівського часопису „Новий Час“).

Опесля інтересний інцидент з картою, яку Мацейко написав до свого вуйка, про що довідався Мигаль і інші. Бандера тоді божевіль, просто скавав і заживав порошки, не знав, куди дітися, зі злости, й викрикував, що цього „дурня“ треба відкидати з Варшави, але Підгайний успокоїв його, що ніхто не завважив, що картка прийшла Варшави й сказав Бандері на вухо склад „Пе“ (Перацький). Сам Мацейко, ідучи до Варшави, не знав, кого має вбити, й мав чекати інструкції. Ми щораз сличче дали 15-го червня, 12-го червня бачили вже якогось молодого чоловіка в захисті при вул. Вольносьць, і знову як сказав понура хмара лежить на його тілі. 15-го червня зникає з захисту, але залишає течку з ушником і сорочкою; потім, як відомо, знайшли при вул. Окулярник плащ, а на вул. Фоксаль капелюх. Плащ і капелюх є звичайні, гуртові й стандартні; про них ми згори знали, що ніякого певного доказу творити не можуть.

Тезою акту обвинувачення було, що ці сорочки є одного крою, одного виміру й способу шиття, а всі такі походять від Чучмана й можуть належати тільки до Мацейка, отже при вул. Вольносьць був Мацейко. Навіть якби виявилось, що панове судді мають сумніви, що та сорочка, яку Мацейко залишив у течці на Волі, не походила від Чучмана, то нема ніякої перешкоди, щоб прийняти, що посідачем цієї течки був скраз Мацейко. Та поза зізнанням Чучмана є інші. Додаткові докази тотожності цих сорочок, як спосіб шиття й голуба нитка що нею пришиті два гудзички й на основі чого Чучманова категорично розпізнала сорочки, отже не може бути сумніву.

Фотографії.

Дальше прокуратор широко обговорює дальший доказ тотожності Мацейка: фотографії. Зпоміж мешканців „Ольшанського“ при вул. Вольносьць Мацейка розпізнали в показаних фотографіях всі особи, що бачили його в тому захисті, й то розпізнали категорично. Ріжниця між т. зв. поліційною фотографією й тою, що її дістали з групового побільшення, є тільки сповідна, бо розпізнавання Мацейка тільки тоді можливе, якщо його бачено. Свідок Берова, яка в слідстві бачила тільки поліційну знимку, а тут показала й ще приватну знимку, сказала відразу, що Мацейко є тут і тут.

Плащ і капелюх.

Вертаюся до того доказу плаща й капелюха. Вигляд знову відповідає. Памятаємо свідка Філіппока, який у слідстві в безпосередній спосіб пізнав Мацейка, а тут у суді не пізнав. Пояснюється це тим, що не раз чоловік навіть найліпшої волі попадає перед судом у деякі замішання в голові й не памятає, що якраз навпаки говорив у слідстві. Розпізнавання Мацейка підчас цілої його дороги й утечі є дуже трудне. Умовини були дуже некорисні для кожного глядача, а знамениті для втікача. Але свідки Кухарський і Бабінський ствердили зі знимки ви-

значно подібність, а Філіппока категорично означив знимку як подібність Мацейка. Далше, якщо йде про вбрання Мацейка, то свідки подали характеристичну подробицю, а це, що його вбрання було вкратки.

Сухітник.

Дальше прокуратор обговорює висунений дохідженням аргумент, що Мацейко був сухітник. Чи бажають цим доказати, що не міг він виконати діла, про яке знаємо, що було рівнозначне з самогубством у поняття Бандери, отже тому не міг би втікати? Щож значить для чоловіка мотти в таких умовинах, коли смерть гонить, коли буваєється в стані якогось божевілья, якогось забуття, коли добувається з себе себе? Врешті питання, в якій мірі був сухітником. Дивна на річ, що Чучманова в слідстві ані словом не говорила про сухіт, а щойно коли приїхала до Варшави й знала, про що йде, пригадала собі, й то при допомозі питань, про ті сухіт. Зрештою ці сухіт були такі малі, типові, в деякому віці часті в молодих людях. Отже ці сухіт, що мали бути страхопудом проти Мацейка й насували декому навіть сумніви, чи то може Лебедь поповнив вбивство, не є взагалі питанням.

Чи Мацейко вбивник?

Зачинається втеча. Ми в Люблині, в „хаті“, потім у Львові, де Мацейко признається Малоюці, Мигалеві й Качмарському до свого злочину, а Зарицька сама признає, що перевела вбивника до Ч. С. Р. Якщо врешті візьмемо під увагу, що Мацейко до дому не вернувся, не знати чому, то питання, чи Мацейко є вбивником мін. Перацького стає чисто риторичним питанням. Це в нікого не може викликати сумніву. Є незбитий факт: Це історичний факт.

Може криються ще деякі постаті.

Хотів би я відразу щиро застеретися, що я не є певний, чи всі, які в цьому замаху співділяли, є тут привіяні. В потемках змови може криються ще деякі постаті, може ще є затаяні деякі вчинки, не говорючи вже про те, що є це Степан Доянський, якого зловини так пізно, що слідство проти нього треба було вилучити. Хочу тільки пригадати, що близько до цієї справи є низка людей, які тут були

свідками, отже Свеніцька, яка товаришила Зарицькій, Ракові й Мацейкові в подорожі за границю, був Осип Машак, який на думку зізнав Мигалю, визначив звязок і дуже хвилювався, що дігсть з Варшави вернувся. А Роман Шухевич, який у днях убивства вже знає, що це чин організації. — „Це наш найліпший учинок“ — сказав. Був він божим референтом, чоловіком дуже довіреним і дуже освітленим у тому, що важне для організації; а далше Чайківська з Данцігу.

Обвинувачення було дуже здержливе.

Даю тут приклади на те, що обвинувачення в доборі тих, яких тут представляю, було дуже повздержливе й обмежалося до спровадження тут на салю виключно тих, щодо яких не може повстати ні на хвилину вагання. Обвинувачення волюю обмежити круг підсудних, а за це мати певність, що ні один з них не може бути уневинений; що ті, які тут є, доказово є так обтяжені, що творять знаменитий гурток.

Роля поодиноких підсудних.

Тепер приступаю до обговорення ролі поодиноких підсудних. Бажаю задоволити, вважально пригадкою головніших даних. Буду держатися цієї засади, що наперед треба доказати переступство з 97-ї статті к. к., а опісля щойно з цієї статті, що говорить про поміч, або підоджування до вбивства, або про облекшення втечі справцеві. Очевидно, що всі підсудні доконали пропустку, як члени ОУН, як виконавці, чи ініціатори її доручення, чи її інтереси опісля ділали. Отже наперед, чи даний підсудний є членом цієї організації, ким є в цій організації, що в ній становить, як його називали, а щойно опісля, що зробив у ділянці вбивства міністра і в ділянці втечі Мацейка.

Степан Бандера.

Панове судді! Отже представляю вам: Степан Бандера, краєвий провідник. Псевдонім „Баба“, „Лис“, „Рих“, „Малий“ і т. д. Знаємо від Мигалю, Малоюці, Оніщука і посередньо від Спольського, що Бандера розпочав свою старшинську карієру в організації як референт пропаганди, тоді названий — пресовим. Був це 1931 р. Вже значно раніше був він задержаний, але з браку достаточних доказів вини — звільнений. Від половини 1932 р. є заступником краєвого провідника на місці Ірени, що втік за границю. Перед ним краєвим провідником був д-р Гнатевич, ініціатор пляновано-го замаху у Варшаві у 1933 р. опісля звільненняй заграничними властями.

„Новий“ — „Юх“.

По Гнатевичеві несповна в рік краєвим командантом з титулом краєвого провідника був Новий. Цей Новий, другий псевдонім його „Юх“, у лютім 1933 р. приїхав до Праги з ініціативою уладити якийсь чин у Варшаві. Бандера є заступником Нового і це в часі, коли доконують замах на Городок Ягайлонський. Внаслідок неуспіху цього замаху й внаслідок того, що почалось організаційне судове поступування за границею Новий уступає і Бандера перебирає його функції, як краєвий провідник. На цьому становищі перебуває аж до арештування 14-го червня 1934 р.

„Характеристика провідника“.

Опісля прокуратор представив, чим був загалом провідник, у світлі організаційних законів і зізнань свідків. З ухвал віденського конгресу виконати, як високо в організації

ній ієрархії, не тільки краєвий, але соборний, себто всесвітній, стоить краєвий провідник. Ухвала п. з. „Характеристика провідника“ має точки, що провідник знає, памятає, бажає і т. д. В рубриці „знає“ сказано, що краєвий провідник знає межі сили і консеквенції своїх прав, знає устрій і правильник організації і становище ОУН в політично-суспільній дійсності української думки супроти ворожих сил і т. д. Провідник памятає, що стоїть на видимі місці, цілий під вогнем поглядів, що сліdkують за кожним його рухом. Є він самостійний. Чого бажає провідник? Удержати в своїй руці якнайдовше провід (вироблювати амбіції), бажає не дарувати безкарно нікому провини, хочби з жорстокістю. На закінчення сказано в цій характеристиці, що провідник бажає удухувити свою працю в організації творчим поривом чоловіка, який хоче рости все вище.

Бандера.

Хто, бувши довгий час заступником провідника, пізніше сповняє обовязки провідника, а вкінці самим стає провідником, цей без сумніву додержав усіх умов і до цих усіх ідеалів достотувався. То є „Лис“ — Бандера. В 1932 р. на конференції делегатів ОУН і т. зв. бази Бандера брав у нарадах дуже активну участь. На цій передомовій конференції постановлено, що кожний провідник відповідає за діяльність референтів і за реалізацію директив перед предсідником ОУН, Коновальцем. Отже в краю, це є в Польщі, провідник є найвищим зверхником. Повстала одна влада, і це влада краєвої екекутиви і провідника. Краєва екекутива вправді часом ухвалювала і голоси її рахувались, але не менше була вона формована й установавана під особовим оглядом через провідника. Крім цього ціла її діяльність була піддана контролі і приказам провідника.

Все це вистарчає, щоб приписати Бандері все те, що діялося в організації ОУН у часі урядування, і щоб признати, що є безспірна лучність між його особою і тими всіми наслідками, які в тому часі були виявлені, як жеж яєраз трагічними! В січні 1933 р. замах у жидачівському повіті, стрілянина до Куменюка, у квітні напад у Корчині, далше замах Ніча на Цесельчука, в серпні замах на куратора Гадомського, невдалий, але за це деж відповідає Бандера. В актах Сеніка є документ, у якому виявлений чоловік повідомляє свої власті, що зустрівся десь на кордоні з Бандерою, який здавав справу з протипільної акції і заявив, що в звязку з цим пробували виконати замах на кур. Гадомського. Тут звязок є безспірний.

„Це все є ділом Бандери“.

Вкінці ми вже є на ґрунті теперішнього процесу і тому пригадаю тільки назви: замах на советський консулят. Бандера підготував Лемка, щоб дався зловити і щоб у суді виясвив, чому ОУН виконує замах на власті СССР. А намагання вбивства Кособудзького а опісля вбивство Бачинського і приказ, виданий в останній хвилині Підгайному, щоб убити якогось гімназійного учня, тому, що мовляв, є у взаєминах з поліцією. А далше перші прикази, які дали розмах замахові на Бабю. Вправді Бандера був опісля арештований, але розгонове колесо ділає і Бабій був убитий. А далше намагані приготування до замаху на воєводу Юзефського, а вкінці всі пляни нападів на почту, банки. Це все є ділом Бандери. Що за жививо!

(Далі буде).

ЩО ДАЛІ?

Бонус перейшов у сенаті. І став законом. Від 15-го червня б. р. ветерани дістануть бонди і будуть могли вимінати їх негайно на готівку. В президента, що закладав двічі своє вето проти цієї виплати, звинилися представники ветеранських організацій і заявили, що поробити усі можливі заходи, щоби вплинути на ветеранів, щоб вони задержали бонди, які дають певне опрочентування, а вимінювали їх на готівку тільки в крайньому випадку, коли треба їм грошей на утримання родини чи інші конечні видатки. Президент заявив, що вже пороблено всі потрібні кроки, щоб ветерани дістали в своїм часі те, що їм ухвалив конгрес. Але на це треба буде яких 3,000 додаткових сил і яких шість місяців часу, щоб обчислити, що кождому ветеранові належить. Хто не перемінить бондів на готівку, буде одержувати від них 3%.

Значиться, справа з бонусом вже так, якби поладжена. Ветеранські лабісти затирають з радости руки, а противники виплати бонуса в готівці мусять погодитися з фактом, що справа вирішена. Зате державна скарбниця мусить думати, як сфінансувати новий видаток на суму \$2,237,000,000.

Коли вже щось сталося, тоді кожний може глядіти на справу цілком холоднокровно. Вже не допоможе бути тут прихильником чи противником, бо обидвом треба змагати до цього, щоб з вирішеної вже справи була для всіх найбільша користь, або принаймні якнайменша шкода. Тому саме багато людей підкреслюють тепер головню те, що треба надіятися, що ветерани поступлять з одержаним грошем розумно, приносячи собі і краєві користь. Але разом з тим ніхто не може себе дурити, що цей бонус мусить упасти на чийсь плечі. Хтось мусить за нього заплатити, бо це, що державна друкарня видрукує бонди чи два біліони свіжих паперових грошей, не є розвязкою справи. Бо розвязкою будуть нові податки, а ті, як це звичайно в таких випадках буває, буде оплачувати головню середня класа, та, що вже й без того заломлюється від таких тягарів. І буде сплачувати цей новий тягар довгими роками.

Але й це ще не буде розвязкою ветеранського питання. Заповідають, що бонус був тільки прелюдією до чогось другого і нового, до — ветеранських пенсій. Справа та почне виходити наверх, як тільки буде скінчена справа з виплатою бонуса. Ветеранські лабісти вже готовляться до нової кампанії. А застрашені конгресмени і сенатори дуже помилялися, коли думали, що позбулися клопоту, як голосували за бонус. Згодом стануть вони перед іще важнішою справою і перед іще більшим державним видатком.

Ігнатовський.

А тепер сорочка. Хоч яка поважна тема, не можна оминати деяких смішних означень. У слідстві, коли порівнювали сорочки, завізвали одну ного знавця, точніше власника склепу з конфекцією, Францішка Ігнатовського. Відбулась експертиза й повстав доказ у свідки. Потім той самий предмет знайшовся перед судом і порівнювали між собою сорочки. Появився завізваний знавць Ігнатовський і нараз виявляється, що це, що він сказав у слідстві, є щось праме противне до того, що сказав перед судом. Знову подія, що може перейти до судових анекдотів: Був знавць як Францішек Ігнатовський. Отже треба прийняти, що того знавця не було, нема й не буде. Мусите, панове судді, вирішити ту справу власною силою на основі власного досвіду.

Чучман.

Залишилася в течці Ольшанського жас сорочка. Іншу сорочку знайшли в річах Лебедя. Іншу ще сорочку видав Чучман як зразок сорочки, якої вживав і які давав Мацей-

А. Швед.
КУРЯЧА ВІЙНА
 (Оповідання).
 (6)
 Тимко далі мовчав. Жінка піднесла голос ще вище:
 — Чи тепер її когуту вільно буде гордо й пишно парадувати по подвір'ю, щоби я, що днини, в кожній порі, мусіла дивитися на нього і сердитися? Тепер мені годі між найбільшого панського когута, якого лиш там знайду. Хочби коштував десять корон, куплю. Когут голендерської квочки не буде походжати як пан в своїй хаті. Погано, що мені з таким лицем годі показатися в місті. Як я не можу, то ти йди. Чуєш? Ти купи того когута. Вже не знаю кою котрої рогачки, та безпечного кола якоїсь львівської рогачки сидить такий, що голдує і продає расові кури. Очевидно, буде мати й когути. Поїдеш?
 — Ні, не поїду! Цього я не зроблю. Нащо це? Щоби було ще більше гризні? Гадаю, що досить нинішнього.
 — Диви, диви! То ти хочеш, щоби я пані голендерській квочці вступилася з дороги? Я їй вступитися! Отже тобі твоя власна жінка така байдуха, як стара викинена мідля. Мусиш купити когута. Мусиш, бо інакше не почувши від мене одного доброго слуху. Чи нам не вільно мати расового когута? Лиш їм вільно? Нас не стати на таке? Як будуть пильнувати свого, то гризні не буде. Я на їх чолентера не буду наставати. Ти мусиш мені купити такого, кажу тобі.
 Хоч Текля просила і грозила, Тимко на це вухо не хотів чути. Все повторяв, що йому досить бучи, зчненої їх білим когутом, і що ліпше взагалі не мати власного когута, бо голендер Маланки вистане для всіх курей.
 — Ага! — скрикнула Текля. — То ти хочеш, щоби я кланялася пані голендерській квочці і чемненько просила, щоби своему когутуві дозволила лобити наші курки. Не дідже того! Чи ми маємо бути гірші, як вони? Чи ми такі бідаки, що нас не стати на одного когута? Питаю це раз:

Чи нам не вільно мати когута, лише їм вільно?
 Бартюк не міг сказати, що тільки Тринкам таке вільно. Та з того ще не виходило, щоби він мусів користати з цього права. Погадав собі також, що не вале було би втерти носа сусідці. Хоч таке прийшло йому на гадку, він сам не хотів пхати пальці між двері. Загадав звалити на сина і сказав:
 — Цілком не треба, щоби аж я брався до того. Це може зробити Стефан.
 Стефан не мав охоти до того, бо боявся оскорбити доньку сусідки. Він відповів:
 — Ще того хибувало мені! Син вийшов з хати, Текля далі обробляла мужа і довела до того, що згодився зволити її волю. Він чув, що двір в сусіднім селі має якісь расові кури. Пішов подивитися, які вони. Вернувся пізно вночі. Ніхто не видів, що таке він ніє в мішку. На обійстя увійшов задною фірткою і в стайні запер купленого когута. В хаті ніхто, крім нього самого і Теклі, не знав, що в стайні запертий великий жовтий португальський когут, багато більший як Маланчин голендер. Коштував цілих трицять корон. Ніхто не чув, щоби когут иг так багато коштувати. Зате великий був, як гуска.
 Обі жінки не добре спали цієї ночі. В душі Маланки кипіло. Хоч побідив її когут, вона не годна була сусідці простити того, що та шельма вважилася закрявлявним, болотним замараним когутом бити її по лиці. Текля не могла спати, бо цілу ніч ломила собі голову питанням: що з тогоського вийде, як рано оба когути зйдуться?
 Досвіта під ліжком Маланки заіпав голендер своїм грубим „кококро!“ Десь за хатною відповіло йому ще грубіше і хрипле „огого!“
 — То хіба не може бути дух зідженого білого когута, — полагада собі Маланка. — То хіба Текля в безсильній злості повторює за моїм когутом, щоби його роздратувати.
 Коли Текля почула свого когута, усмихнулася. Вона вже тепер тишилася, коли подумала, як то її великий португаль привятав проклятого голендера. Схопилася скорше як її сусідка і побігла до стайні. Курей це не випускала. Сіла в стайні і ждала, аж Маланка випустить свої. Нарешті чула, що двері риннули. На поріг вийшов голендер. Злопотів крилами і обізвася „кококро!“

„Кококро!“ обізвася ще раз. Йому зі стайні відповів португал „огого!“
 Маланка, стоячи в сінях за когутом, стряслася. Витріщила очі і нащурила вуха: її когут здивований, витягнув шию. Схочив з порога і пустився повагом на подвір'я. Курки сунули за ним.
 Тепер Текля відчинила стайню. На подвір'я виспалася її курки під проводом великого жовтого португальського когута.
 „Огого!“ рипів португал.
 „Кококро!“ відповідав голендер.
 Маланка аж скрикнула, побачивши, як із стайні вискочив якийсь величезний когут. Вона аж голосно сказала сама до себе:
 „А то шельма!“
 Левдя це сказала, а когути вже метулися до себе. Гоп, хляп і таррах! Пірля летіло, кров тріскала.
 Голендер Маланки, хоч менший, держався добре. Він обертася живіше, як більший португал: Врдувана Маланка стала цмокати, коли пару разів побачила, що її когут перескочив противника. Стала кликати мужа:
 — Софроне, Софроне! Ходино сюди!
 (Кінець буде).

„Кококро!“ обізвася ще раз. Йому зі стайні відповів португал „огого!“
 Маланка, стоячи в сінях за когутом, стряслася. Витріщила очі і нащурила вуха: її когут здивований, витягнув шию. Схочив з порога і пустився повагом на подвір'я. Курки сунули за ним.
 Тепер Текля відчинила стайню. На подвір'я виспалася її курки під проводом великого жовтого португальського когута.
 „Огого!“ рипів португал.
 „Кококро!“ відповідав голендер.
 Маланка аж скрикнула, побачивши, як із стайні вискочив якийсь величезний когут. Вона аж голосно сказала сама до себе:
 „А то шельма!“
 Левдя це сказала, а когути вже метулися до себе. Гоп, хляп і таррах! Пірля летіло, кров тріскала.
 Голендер Маланки, хоч менший, держався добре. Він обертася живіше, як більший португал: Врдувана Маланка стала цмокати, коли пару разів побачила, що її когут перескочив противника. Стала кликати мужа:
 — Софроне, Софроне! Ходино сюди!
 (Кінець буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

КОГО ВІН ПРЕДСТАВЛЯЄ?

Альфред Смит розбивається тепер в обороні свободи американського народу.

Що він розуміє під свободою, це докладно не сказав, але це важке. Ось в американських школах з нагоди 150-ліття проголошення американської конституції збираються пояснити дітям виразно, що значить конституція й усі подані в ній свободи в практичному житті.

ТЕЖ З МИЛОСЕРДЯ?

Пасейська поліція каже, що пані Елізабет Фідерер, котру знайдено в її мешканню задушено світлим газом разом з її родиною, але виратувано від смерті, потім призналася, що це вона відкритила газ, щоби спричинити смерть собі, своєму чоловікові і їх тром дітям. Вона заявила далі, каже поліція, що хотіла вбити всю свою родину з милосердя, щоб виратувати їх від смерті серед страшних болів, які переходять хорі на рака, на котрого, як вона вірила, торувала вся її сім'я.

Коли поліція / спиталася, звідки вона прийшла на таку думку, щоб убити родину з милосердя, вона заявила, що читала в газетах багато про те, як лікарі з милосердя вбивали хорих на невилекувальні й болючі недуги і це піддало їй думку покінчити з її родиною з милосердя.

ЩО ЇХ ОБУРЮЄ.

„Нюз“, місцева газета багачкої підміської оселі Енгелвуд, у стейті Нью Джерзі, пише зі страшним обуренням про те, що в тій місцевості є сотка родин, що живе з того, що добуває з смітників.

„Нюз“ кличе міський уряд зарадити щось на ці страшні обставини, що — за словами цієї газети — кличуть до неба про пімсту.

Чому — кричить „Нюз“ — місто не постаралося палити сміття так, щоб нічого не лишалось?

Цікаво, чи й у небі справді обурюються на це, що сміття не спалене, чи на щось інше?

БОРОТЬБА ЗА СУТЬ?

Великі клопоти має новий англійський король зараз по вступленню на престол: має він погодити претенсії преріжних королів та дипломатів.

Очевидно догадується, що йде, як звичайно монархам, за сутні справи їх возлюблених народів. Так, за дуже важні справи: за місце в похоронній поході, чи там на похоронній комашні.

Отже якийсь-там король обурюється на те, що він має йти в парі з румунським королем, що володиться з любов'ю по Європі, лишивши свою законну жінку в Румунії. То знов німецький представник обурюється, що йому значили йти з представником большевників. Большевський представник собі не хотів засідати при столі з представником Романових, а представник Романових не хотів засідати з представником большевників, котрі, як відомо, розстріляли останнього царя з роду Романових, і так далі.

Чи не було там кого на цілім похороні, щоби сказати їм, що не місце шанувати, але чоловік місце?

ХТО КИМ?

Бесідники, що промовляли на вечері, влаштованій Американським Союзом для Студій Зитини, підносили незвичайно займаючі спостереження про відношення між дітьми й родичами в нових часах.

„Товстимастер“ говорив, що бували колись протестантські віча дітей проти родичів, але ця вечера виглядає на протестантське віче батьків проти дітей. Один бесідник казав: „Що я не сказав або не зробив би в хаті, мої діти зараз мені скажуть, що цей мій поступок треба приписати або якійсь книжці, що я читав, або якійсь лекції, яку я чув“. Всі бесідники говорили, що родичі втрачали багачко свого впливу на дітей. Словом, колись родичі правили дітьми, тепер діти правлять родичами.

чинцем, рахується тільки той, що не має сили безкарно вступити проти громадського добра. Хто має силу робити це безкарно, того божевільним або злочинцем не проголошують.

Царі Іван Грізний, Петро Перший і Петро Третій — це без сумніву божевільні люди, які, якби царями не були, були би певно скінчили життя в п'янів.

ЯК БОЖЕВІЛЛЯ РОДИТЬ БОЖЕВІЛЛЯ.

Знаменита історія Європи від 1870-го року, що недавно вийшла зпід пера відомого історика Престопа Виліама Слосона, каже, що софистська система в душення вільної думки йде за традиціями божевільного царя Петра Першого.

Це один спосіб, як божевільня одною лідера продовжується віками.

„Манчестер Гардіен“ у своїй статті про варшавський процес натякає, що польські революціонери довели своє завзяття проти гнобителів польського народу до божевільного ступня, через що вони карають українських революціонерів, які повстають проти польського гнету, як колись польські повставали проти московського.

Це інший спосіб, як гнет божевільних угнетачів викликає божевільня в угнетених.

Звідки диктаторська мотилиця? Біда в тому, що писати про такі річі не все помагає. Навіть насмішки над сталінчиками, мусолінчиками й гітлерівчиками мають часто хіба той наслідок, що ці домородні диктаторчики роблять свою роботу не явно, а скрито.

Психолог Айхгорн у своїй книжці про збочення молоді, каже, що вразливість на сугестії, це признака чисто дитвацька. Кожда просто людина переходить через такий вік, у котрім вона легко піддається чужим думкам або сугестії чужих учинків.

Одні люди з того дитвацтва виростають, інші й сивіють і лисють дітьми.

БОЖЕВІЛЬНА МАТИ ЯК ДИКТАТОРКА.

Могло би здаватися, що від диктатури до божевільня, що заставило матір душити світлим газом свого чоловіка й дітей, ще далеко.

На ділі, в основі між цими людьми більша схожість, ніж здається на перший погляд ока. Одно й друге вважає себе оправданим рішати не тільки про життя, але й про смерть іншої людини. І одно й друге це нібито своє право закриває добром своєї жертви. Про добро жертви, на його думку, не має рішати сама жертва, а цей диктатор. Очевидно, це право він приписує собі тому, бо в основі він вважає себе вищим від жертви.

Що пасейську „милосерну“ обвиницю своєї родини навіть поліція признає божевільною, а диктаторів звичайні люди за таких не мають, це не зміняє зрив. Божевільним, як зло-

Подіємо до відома українському громадянству міста Нью Йорку, що Організація Українських ГРОСЕРНИКІВ під назвою:

SQUARE DEAL PROVISION & GROCERIES, Inc.

відкриває

1-го ЛЮТОГО 1936 р., під ч. 94 1st AVENUE, між 5-тою і 6-тою вулицею в Нью Йорку свою власну робітню

М'ЯСАРСЬКИХ ВИРОБІВ

як також СКЛЕП для дрібної і гуртової розпродажі.

Сама робітня і склеп є уряджені згідно з найновішими технічними і санітарно-гігієнічними вимогами. Нашим завданням в першій мірі дати нашим покупцям першої якості м'ясо м'ясні вироби, як також шоденно свіже сирове м'ясо різного роду до уміркованих цінах; точна, чиста і шора услуга. В день відкриття будуть роздані партії й практичні дарунки для кожного покупця. Віримо, що кожний покупець, який прийде до нашого склепу, буде задоволений як нашими товарами, так цінами й услугою.

Рівночасно повідомляємо, що з тої нагоди вечором того дня, то є 1-го ЛЮТОГО улаштуємо ВЕЛИКИЙ БАЛІ і ЗАБАВУ під ч. 252-254 E. 2nd Street, в Lenox Mansion.

Тикети на Балі і забаву будуть рівно роздані даром для всіх наших покупців, які зайдуть до нашого склепу в день відкриття, а вечором продавані при касі. Початок балу в 7-мій годині вечором. Просимо всіх масово прийти, де при свачий перекусі й добрій музиці кожний гарно забавиться.

24

манова, жіноча організація ім. Лесі Українки, Організація Української Молоді, Українська Ліга. А тепер прохаємо решту організацій в громаді ставити членами Народнього Дому.

Громадяни! Справа важна. Можливо, що в минувшій ми цю справу легковажали, думаючи, що є ще час виконати ту таку важну громадську роботу. Та час скоро біжить. Ми старіємося, а діти підростають, стають у-наші радні. Але тиняються про чужих кутах. Тому хай тепер наші діти нас переконують, що треба за всяку ціну зачате діло довершити на славу і користь наших дітей.

Ось тому громадяни, допоможіть будові нашого власного Народнього Дому! Комітет Будови знайде в згаданих вище місцях у Вашу хату. Прийміть комітетових ввічливо, зажадайте від них вяснень, як Вам такі потрібні, й вийсуйтеся в члени Народнього Дому.

А як деякому громадянину не є можливо стати членом, то хай по своїй можливості дасть даток, який йому можливий.

За організації будови Дому: — тов. Вільних Козаків, тов. М. Драгоманова, тов. Лесі Українки, тов. Українська Ліга.

За Комітет: І. Романів, В. Іванців, Н. Кучмій, Н. Швець, Н. Чорненький, Д. Братусь, К. Кульчицький, Ст. Гірега, Т. Кучмій, П. Ковтун, Я. Пригода, В. Бойко, В. Кісіль, Д. Скорохода, С. Кучмій, І. Кравець, Н. Стрілець, О. Луїч, К. Білецький, Н. Магомета, В. Плюта, Вол. Гурияський, В. Гнатків, М. Хованець, М. Примарчук.

За Комітет: І. Романів, В. Іванців, Н. Кучмій, Н. Швець, Н. Чорненький, Д. Братусь, К. Кульчицький, Ст. Гірега, Т. Кучмій, П. Ковтун, Я. Пригода, В. Бойко, В. Кісіль, Д. Скорохода, С. Кучмій, І. Кравець, Н. Стрілець, О. Луїч, К. Білецький, Н. Магомета, В. Плюта, Вол. Гурияський, В. Гнатків, М. Хованець, М. Примарчук.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

то відкрив гром. Олекса Цепко, згадуючи про ціль свята, як і про нашу працю в Америці та допомогу рідному краю. Також згадав за нашу молодь, яку треба запізнати з такими святами як листопадові, щоб вона знала, за що і як бореться наш народ.

Святочну промову виголошив о. А. Уляницький. Він змалював листопадові події і повстання нашого народу до боротьби. Бесідник описав теж наших ворогів-поляків і їхні безправства та насильства. Не буду описувати цілого свята, бо програма була довга.

Хор церковний виступав під проводом гром. Григорія Мончака.

Хор дитячий співав під проводом пані Е. Уляницької. Обидва хори вивязалися знаменито, а найкраще хор дитячий. Діти дуже гарно декламували і співали стрілецькі та народні пісні. За це належить подякувати пані Е. Уляницькій за її пірну працю і таке добре вишколення дітей.

Люди на галі пильно прислухувалися і видно було по їх обличчях велике задоволення. Хоч галія була набита, то всі сиділи спокійно. Був святочний настрій. По виступах дітей і старших неслася по галі буря оплесків.

При кінці переведено збірку на інвалідів. Збіркою займався громадянин Василь Пулк і Іван Семенюк.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пані Дудра, М. Іваніць, С. Дреслер, М. Набережний, М. Балі, Софія Когут, Анна Бала, Я. Іваніцький, Т. Маційовський, Д. Мискала, В. Сенюк, Т. Баран, М. Філяк, Текля Лесняк, Н. Шквара, Ева Судомір, Г. Сташків, К. Цепко, А. Сироїд, Олена Судомір, Наталя Мончак, М. Судомір, С. Яворський, Н. У. Країнець. Дрібними датками \$6. Разом зібрано й вислано на інвалідів \$30.

Жертвували по \$1: В. Пулк, О. Цепко, І. Цепко, К. Цепко, М. Хорошак, П. Славич, В. Поливка, М. Петруха, Марія Кульчицька, Н. Сорока, І. Томко, по 50 цент: І. Семенюк, пані Хорошак, пан

ЩО ГОВОРЯТЬ ЧИСЛА ПРО МІШАНИ ПОДРУЖЖА В ССР

В так званім договорі Українці з Московщиною при виборі Івана Мазепи на уряд гетьмана над Коломаком 1687 року записано також вимогу московської сторони, щоб український гетьман і полковники не робили перешкод для мішаних подруж між росіянами й українцями, і щоб, навпаки, допомагали звязувати ці народи також „гіменовими кайданами“.

У світовій історії трудно знайти подібну послідовну політику державно-національної асиміляції навіть через мішани шлюби, як це бачимо в Росії. Гетьманові Іванові Бруховецькому в часі його подорожі 1665 року до Москви порадили московські бояри, щоб він для зміцнення свого становища бив чолом цареві про дозвіл оженитися з „московскою девкою“. На це, розуміється, він дістав милостивий дозвіл. Всеж українська козацька старшина остерегалася посвоячення з московськими людьми, так, що й коломаський договір нічого не поміг. Тільки після полтавської битви 1709 року „шлюбна політика“ Москви перемогла на Україні. Сам новий гетьман Іван Скоропадський мусів з цареві волі віддати свою дочку за москаля, графа Петра Толстого.

Хоч українська козацька аристократія змішувалася з росіянами, проте українська нація, інстинктом, берегла „чистоту раси“. Навіть там, де українські селяни цілі століття жили поряд із російськими селами, мішани українсько-російські подружжя були винятковим явищем. Вирічальну роль у цьому мала, безперечно, різниця культури й побуту обох народів. Українські селяни культурніші від росіян.

Большевизм приніс великі зміни в поглядах на подружжя, на родину та на відносини між чоловіком і жінкою взагалі. В політиці большевицької Москви помітити можна напрям, що внаймає мішани подружжя за „досягнення революції“. Фактично мішани подружжя в ССР служать тій самій меті, що й за влади царів: обмосковленню так званих „іногородців“. Бож звичайно, коли дружаться українці, білорусини, жиди, вірмени й інші з росіянами або з іншими, то вже мовою родини цілком природно стає в більшості московська мова, як мова порозуміння. На таких мішаних подружжях виграє російська національність, а програють усі інші.

Російський емігрант Семіо нов у книзі „Советунион“ (Советський Союз), виданій у Німеччині 1934 року, з великим задоволенням наводить числа мішаних подруж під большевицькою владою і зазначає, що коли так буде й далі, то в ССР втвориться єдиний „євразійський тип“. На ці числа годиться звернути увагу й нам.

Із осіб, що вступили в подружний стан, було мішаних шлюбів у роках (в процентах):

	1925	1926	1927
Росіяни ..	0.90	1.10	1.59
Українці ..	10.06	12.67	14.31
Білорусини ..	13.79	52.15	48.84
Жиди ..	18.83	25.01	27.20
Вірмени ..	32.90	32.12	39.55
Росіянки ..	1.53	1.95	2.73
Українки ..	6.84	10.83	12.74
Білорусинки ..	6.63	36.30	34.77
Жидівки ..	11.45	16.53	19.82
Вірменки ..	37.52	12.58	17.13

Що показує ця таблиця? Бачимо з неї ситуацію просто загрозливу для деяких народів ССР. Більше як десята частина українців та українок під оветами дружить з неукраїнцями. Більше як четвертина жидів бере жінок з чужих народів і майже пята частина жидівок іде замуж за не-жидів. Ще гірше стоїть справа з вірменами, бо з мужчин вірменського роду більше як третина жениться з не-вірменками. Для білорусинів цей „шлюбний індекс“ виглядає катастрофально, бо майже половина мужчин і більше як третина жінок білоруських брали шлюб 1926—27 рр. з особами чужої національності.

Це діялось ще за доволі мирних часів, при так званій Новій Економічній Політиці (НЕП). „Велике переселення народів“, що почалося від доби п'ятирічок (1929 рік), мусило цей процес змішування народів іще підсилити. Емісарі Москви в різних „союзних республіках“ ліквідують не тільки українізацію, татарізацію і т. д., але йдуть до ліквідації всякої окремішності народів ССР, до „злиття нації“, згідно з формулою Леніна. А це „злиття“ має статися фактично в „російським морі“.

К. П.
Непорозуміння.
— То нечувана безсоромність! Знаєте, той Купарчук написав мені, що я злодій і обманець, а до того ще не оплатив листа, то я сам мусів оплатити пошту!
— А ви не заскаржили його?
— Ні, абож то оплатиться за тих кільканацять центів?

ВПИСУЙТЕСЯ НА УКРАЇНСЬКИЙ КУРС У КОЛОМБІЙСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ В НЬО ЙОРКУ!

ВПИСИ НА УКРАЇНСЬКИЙ КУРС В УНІВЕРСИТЕТІ КОЛОМБІЯ В НЬО ЙОРКУ відбуваються

ВІД ЧЕТВЕРГА (30, СІЧНЯ 1936) ДО СУБОТИ (8, ЛЮТОГО), КОЖНОГО ДНЯ (крім субот) ВІД ГОДИНИ 9-тої РАНО ДО 9-тої ВВЕЧІР (в обі-суботи від 9. до 12. передпол.)

При вписі треба зложити належність за науку в квоті \$42.50. За кожний семестер (піврік) університет дає кредит три точки (пойнти). Наука відбувається кожної п'ятниці від години 7 до 8:40 ввечір. Навчання провадиться українською мовою з відповідними поясненнями в мові англійській. Ученики й учениці мають добру нагоду зацікавитися ґрунтовно з українською мовою, особливо з практичними граматичними правилами.

По ближчі інформації треба звертатися на адресу:

DEPARTMENT OF EAST EUROPEAN LANGUAGES.
COLUMBIA UNIVERSITY, NEW YORK, N. Y.

В НЕДІЛЮ, ЗАХОДОМ „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ“ ПЕРШОЇ СОТИ У НЬО ЙОРКУ

2-го ЛЮТОГО 1936

(SUNDAY FEBRUARY 2)

217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK CITY.
ПОЧАТОК в годині 6:30 ввечір.

Чорноморська Січ запрошує хвале громадянство прибути на наш бал, бо ми, Січовики, ніколи не оминеємо національних імпрез. Як рівнож іри звуків доброї музики весело забавимось та поможемо визвольним змаганням на рідних землях, бо Чорноморська Січ, від коли засновані тут в закордонні краї, ніколи не працюють для своєї користі, а лише для рідного краю. Тому приходіть і інших клічте. За добру забаву ручить — Чорноморська Січ.

УКРАЇНЦІ МІСТА НЬО ЙОРКУ, ДЖЕРЗІ СІТІ, БРУКЛІНА, ІОНКЕРС, БЕЙОНУ, НЬОАРКУ, ЕЛІЗАБЕТУ, ПЕРТ АМБОУ, КАРТЕРЕТУ, ПАСЕЙКУ й інших околицьних містечок з Лонг Айленд і Стейтен Айленд!

ПІШЛИТЬ СВОЇХ СТАРШИХ ДІТЕЙ І САМІ ПРИХОДІТЬ НА ПЕРШЕ МАСОВЕ ОКРУЖНЕ ВІЧЕ МОЛОДІ

що відбувається

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 2-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1936 РОКУ в великій залі ЕМПАЙР ГОТЕЛЮ, при 63-тій і Бродвей вулицях у Нью Йорку

ЗАХОДОМ ЛІГИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ.

Початок віча в год. 3-тій пополудні. — Вступ для всіх вільний.

Обговорятиметься найважливіші проблеми української-американської молоді. Загальна дискусія по рефератах.

По вічу в годині 6:30 відбувається в тому самому готелі

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ

Вступ на бал 1 дол. від особи. — Чудова балава зала. — Циганська радіова оркестра.

УВАГА! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВ. ДАРАХІВЩИНА, ВІДДІЛ 275 У. Н. СОЮЗА

владштує

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 1-ГО ЛЮТОГО 1936 РОКУ

В ГАЛІ У. Н. ДОМУ, JERSEY CITY, N. J.
181-183 FLEET STREET.

Початок в годині 7-мій ввечір. — Вступ 40 ц. від особи

До танців буде пригравати першорядна музика. Запрошуємо всі Братства, Товариства, Клуби, Сестрицтва і всіх чесних громадян прибути на наш бал та весело забавитися. За добру забаву і чесну обслугу ручить

Балейний Комітет.

— Як ти чуєшся з грішми?
— Славити Господа, маю стільки, скільки потребу.

— То позич мені десять доларів.
— Алеж ти немудрий. Ти мене не розумієш: я маю, скільки я потребу, а не скільки ти потребуєш...

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ.

ЦІКАГО, ІЛЛ.

Перший Репрезентаційний Бал відділів У. Н. Союзу.

В неділю, дня 2-го лютого, відбувається в Українській Салі під ч. 1944 Ірі вул. перший Репрезентаційний Бал усіх відділів У. Н. Союзу в Шикаго. Бал цей, у якому возьме участь кожний член Великої Союзної Сімі в Шикаго, буде першою того роду імпредою. Бували вже в Шикаго різні Союзні бали поодиноких відділів, та досі не було бало, на якому можна би не лише стрінути союзовців зі всіх сторін великої метрополії Середнього Заходу, з Борнсайд, Сисеро, Генсон Парку чи Елмвуд Парку, але де можна би провести спільно вечір у вірі, що своєю участю помагаємо якомусь корисному ділу не лише для добра Союзу, але й цілої української еміграції в Америці. Чому якраз цей бал, скаже дехто, буде таким важним для цілої української еміграції? Тому, що бал цей має дати першу поважну фінансову підмогу для збудування Українського Союзного Дому в Шикаго! Шикагоським українцям відомо, що 40 тисяч українців у нашому місті не мають Народного Дому! А як без свого власного дому може розвиватися якнебудь родина? Адже звичайно, що кожний розумний господар, голова родини, старається про власну хату, якщо хочє забезпечити розвій і добробут своєї родини. В наймах не може як слід розвинути її родина У. Н. Союзу. Є вправді у нас наші церковні галі, та їх не все можна дістати коли потрібно, а зрештою чи галя це дім?

Маючи це все на увазі, урядники відділів У. Н. Союзу рішили збудувати в Шикаго Союзний Дім. Початок уже зроблено в 1934 році в часі ювілейного свята У. Н. Союзу в Шикаго, з якого чистий дохід призначено на будову дому У. Н. Союзу. Початок зроблено! Рішення запало! Треба лише, щоби членство У. Н. Союзу, допомогло організованому комітетові у його праці. Треба, щоби кожний член бажав щиро мати такий дім у Шикаго, де можна би створити головну квартиру праці на полі У. Н. Союзу, де могли би сходитися і організуватися молоді, де виховувались б будучі урядники відділів У. Н. Союзу і будучі провідники українського народу в Америці. Такий дім причиниться до зросту У. Н. Союзу, бо він буде кадраю, в якій молоде покоління буде гартуватися до праці на народній ниві та підготовлятися до презентаційний бал У. Н. Союзу в свої руки, коли старші

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Дальші жертви на Допомогний Студентський Фонд Українського Університетського Товариства.

Г. Федів, Джерзі Сіті, Н. Дж., і С. Ковбаснюк по \$25; К. Стецко, Джемейла, Л. Ай., і Н. Н., Гемтремк, Мш., по \$2; П. Баріла, А. Вайл, М. Гаврилович, П. і пані Дмитрів, Джерзі Сіті, Н. Дж., п. і пані Дибик, Джерзі Сіті, Н. Дж., Я. Дячун, А. Кашинський, Спрінгвалей, Н. Й., Я. Конон, Й. і Анастасія Кочан, Джоїлет, Ілл., В. Кузьма, Ньюарк, Н. Дж., В. Б. Курляк, Сан Петро, -Кал., пані Л. Ленчук, С. Матейко, Й. Микитин, Н. Н., Алтува, Па., по \$1. (Всі жертводавці, при котрих нема поданої місцевости, мешкають у Нью Йорку, Н. Й.). — Разом \$77. Попередньо оголошено („Свобода“ з 4 жовтня 1935) \$187.12. Загальний прихід \$264.12.

Розходи: дві стипендії (по \$85) \$170; поштові марки на розсилку листів з просьбами про жертви \$14.49; друкування відозв і листових заголовків \$23.17; канцелярний прибір \$1.37. — Разом \$209.03. Остатється в касі \$55.09.

Степан Курляк, касієр.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

221 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урадові години: рано від 10 до 12. ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

КАЛЕНДАРІ НА 1936 РІК І ІНШЕ

(КНИЖКОВІ):
Календар КРИНІЦЯ, ілюстрований, інформаційний провідник по краю, адреси газет, лікарів, адвокатів і важливіших українських установ по світі. Ціна \$ 60
Календар - АЛЬМАНАХ Нового Шляху, націоналістичного 50
Календар УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ, народний, багато оповідань 40

Хто замовляє один календар, платить 10 цент. на пересилку, хто бере більше, пересилку оплачуємо самі.

(СТІННИ КАЛЕНДАРІ)
СЛАВА УКРАЇНИ (другий на-клад \$ 25
ТРИЗУВ ВЕЛИКА ТРИЦІЯ, МОЛОДА УКРАЇНКА, ГУЦУЛ Б ПОЛОНІНИ, ШЕВЧЕНКО, ІВ. ФРАНКО. 5 календарів за 1.00
Краєві часописи і журнали висилаємо оказові числа, 12 до 15 штук за 1.00
Книжка-Альбом до гранія і співу, замієє 201 найкращих українських пісень, надається до науки, на концерти і на радіо. Ціна \$2.50, тепер 2.00
На складі краєвий оліф, мід, нові рекорди, рольові, радіо, рефредіретори, машини до прання. Направа. Пишіть або заходіть до Сурми, жадайте каталога. 24

SURMA,
103 AVENUE A, NEW YORK, N. Y.

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ.



Перелазив через палісаду в бандитське село, Тарзан легко скочив на землю, потім поліз тінню, його очі й вуша насторожені на всяку небезпеку. Світло місяця світило ясно на двох сторожів при брамі. Вони були звернені плечима до Тарзана; чи довго вони будуть так стояти?



Це була його нагода, подумав собі Тарзан. Він підкрився, неначе кіт, через поляну, поміж хати, через ясно освітлену площу й темні тіни. Не варт було довго задумуватися над тим, з чого й так багато не було відомим.



Тільки тому, що він навчився в джунглях ходити тихцем, без найменшого звуку, міг він завдячувати те, що його не зачули сторожі. Тепер він обходив довкола брудну хату, в котрій його приятель Томі Велш лежав звязаний як бранець та вижидав жорстоких тортур, що його мали стрінути ранком.



Нагло тут він стрінувся з надзвичайною перешкодою. Перед хатою Томі Велш сидів іще один сторож, з рупницею через свої коліна. Тарзан відступив назад, дивуючись, чи його побачили. Як сторож його побачив, то на його сигнал зараз налетить ціла горда бандитів, готових його вбити.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЯ ПОКОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2565

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Ludlow 4-2568.